

forsvarsministeren kan klare det allerede her i dag. I henhold til hvad vi ser i pressen, indgår det i finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at ulandsbistand skal skæres væk til lande, der ikke modtager udviste flygtninge. Det gør Afghanistan ikke.

Der er afsat et beløb på 495 mio. kr. i en 4-årig periode fra 2002-2006. Forleden dag sagde integrationsministeren, at sådanne ulandsmidler kunne komme i fare, hvis ikke landene tog imod udviste asylansøgere. Vil det sige, at de her beløb er i fare, hvis ikke Afghanistan modtager udviste asylansøgere? Så burde der jo egentlig stå i bemærkningerne i hvert fald, at disse beløb er betingede af dit og dat, som man har aftalt med Dansk Folkeparti.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg havde faktisk tænkt mig at stille det samme spørgsmål, som hr. Niels Helveg Petersen nu stiller, for det synes jeg er et meget relevant spørgsmål.

Om forslaget i sin helhed vil jeg kun sige, at Afghanistan desværre er et overordentlig ustabil samfund. Det er naturligvis et fremskridt, at det overhovedet lykkedes at gennemføre et valg, om end ikke noget fuldendt valg så dog et valg med så stor deltagelse, som det nu var tilfældet.

Kl. 15.40

Derfor kan man godt argumentere for, at der på visse punkter kan være fremskridt. Men samtidig er situationen jo også den, at krigsherrerne har alt for stor magt i landet og desværre ikke alene i de områder, som regeringen ikke har kontrol over, men også ved, at regeringen faktisk tæller en del af de krigsherrer, der er tale om, f.eks. dem fra Den Nordlige Alliance.

Det er jo desværre et historisk billede, vi har set før. Hr. Søren Krarup var lidt inde på, hvordan man altid har lavet disse alliancer med forskellige krigsherrer. Det var noget, briterne begyndte på. Amerikanerne overtog det bl.a. med det resultat, at man fik opdyrket talebanmilitseren. Det gik naturligvis ikke, fordi Taleban endte med at angribe USA, og nu har man så en alliance med nogle andre krigsherrer. Det kan desværre meget vel få det samme resultat, at de alliancer på et eller andet tidspunkt brydes op, og så har man så været med til at føde nogle nye modstandere.

Så det er altså dybt betænkeligt, at man stadig væk har disse alliancer med krigsherrerne. De rækker i øvrigt også ind i Pakistan og ind i nabolandene mod nord, og det er bestemt ikke hyg-

geligere herrer. Der kan f.eks. nævnes en general som Dostum, han deltager ikke i selve regeringen, men i alliancen. Han beskyldes for at have store massakrer på sin samvittighed; påstanden er, at det er sket med amerikansk billigelse. Den danske udenrigsminister har ikke vist nogen interesse for at komme til bunds i den sag.

De udenlandske militære styrker i Afghanistan er ikke populære, og det forhold, at et stort flertal vitterlig valgte Karzai som præsident, kan ikke tolkes derhen, at hans amerikanske støtter dermed er populære. Det beror jo meget på, hvilke alliancer man deltager i. Det kan også få den følge, at den frygtede talebanmilitser igen kan få en renæssance som reaktion på den magtbrynde, som mange afghanere kommer til at opleve fra de krigsherrer, som nu er i en magtposition.

Så vi er meget i tvivl om, hvor den meget grumsede situation, som nu er etableret under amerikansk ledelse, peger hen. Vi ville jo meget gerne deltage i en fredsbevarende mission, hvis vi var sikre på, at den var holdbar, men jeg er altså fortsat ikke overbevist om, at det forslag, som regeringen her har fremsat, er tilstrækkeligt holdbart. Derfor kan vi ikke støtte forslaget, som det foreligger.

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraterne kan støtte det fremsatte beslutningsforslag. Vi finder, at det er vigtigt, at NATO's operationsplan fastlægger en trinvis udvidelse af operationsområdet til resten af Afghanistan gennem oprettelse af det såkaldte Provincial Reconstruction Team, og at det er vigtigt, hvis det skal lykkes at få stabiliseret Afghanistan, at man når stadig længere ud.

Til det formål vil vi gerne, at Danmark også bidrager med et stærkere bidrag til ISAF, end vi gør i forvejen, og derfor støtter vi det beslutningsforslag, som regeringen har fremsat. Vi har ingen betænkeligheder herved.

Vi synes, det er vigtigt, at vi igen fokuserer på at få stabiliseret Afghanistan, efter at det nu i mange måneder har været Irak, der har taget al opmærksomheden, hvilket måske i virkeligheden også har gjort, at verdenssamfundet har mistet opmærksomheden på og interessen for Afghanistan, hvilket bestemt ikke har været til det bedste for udviklingen i landet, uanset de forholdsvist lykkeligt afholdte valg for nylig.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet omkring dette beslutningsforslag.

Kl. 15.45